

POZTVAJU VÁS NA

PARIS

20. VÝROČIA
ROVÉHO VÍTAZSTVA
PRACUJÚCICH

PROGRAM OSĽAV

21. februára 1968 o 14 hodine

Spomínovej tabule na budove R.H. 13
profesionalizácie pracujúcich vo februári 1948

21. februára 1968 o 14 hodine

Veľká hratinárska výstava pracujúcich
na námestí SNP

Medzedej jednotky EM, armády a SMO propagandistskej
služby mesta

PROGIE FEBRUÁROVÉHO VÍTAZSTVA PRACUJÚCICH

DO...CHNIKY

...slova, Kocofova 17, telefón 677-11,
... na mestec FEBRUÁR 1968

...KONZULTÁCIE

...KONZULTÁCIE

...KONZULTÁCIE

...KONZULTÁCIE

...KONZULTÁCIE

...KONZULTÁCIE

...KONZULTÁCIE

...KONZULTÁCIE

LISSABON SLAV

20. VÝROČIA
FEBRUÁROVÉHO VÍTAZ
PRACUJÚCICH

PROGRAM OSĽAV

21. februára 1968 o 14 hodine

Spomínovej tabule na budove R.H. 13
na profesionalizáciu pracujúcich vo februári 1948

21. februára 1968 o 14 hodine

Veľká hratinárska výstava pracujúcich
na námestí SNP

Medzedej jednotky EM, armády a SMO propagandistskej
služby mesta

PROGIE FEBRUÁROVÉHO VÍTAZSTVA PRACUJÚCICH

BOLOGNA

M DÝ

Pravé gres
Utorok 20 februára 1968
Zarúčok o 17.45 hodine

LIVE

ISH

Make your choice

KOMORNEJ

DBY

KONK

W. A.

BOLOGNA

Tvorivá skupina
Mergenerácia

OTVOREN

KRON

VEDOM...
Nevred a...
Kvintajna...

ВИЩА ОСВІТА УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

I (79) TOM

УДК 37.013-053.5(082)
ББК 74.200я43
Т 43

Рекомендовано Науково-методичною радою Східно-Європейського Інституту Психології (Україна - Франція). Протокол № 11 від 10 листопада 2018 року

Видання здійснене за сприяння Польської Академії Наук (Київське представництво), Міжнародної Експертної Агенції "Консалтинг і Тренінг" та Східно-Європейського Інституту Психології (Україна – Франція)

Редакційна колегія випуску:

Кремень В.Г., Савченко О.Я., Маноха І.П., Генрик Собчук (Польща), Ляшенко О.І., Коцур В.П.,
Вашуленко М.С., Бех І.Д., Виговська О.І., Петрочко Ж.В., Анджей Мірські (Польща),
Марія Гренвальд (Польща), Габріеле Сімончіні (Італія)

Відповідальний редактор випуску:

Маноха І.П., доктор психологічних наук, професор

Всеукраїнський науково-практичний журнал "Директор школи, ліцею, гімназії" – Спеціальний тематичний випуск "Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору". – № 6. – Кн. 2. – Том I (79). – К.: – Гнозис, 2018. – 456 с.

All Ukrainian Scientific-Practical Magazine "Principal of School Liceum Gymnasium" – Special Thematic Issue "Higher Education of Ukraine in the Context of Integration into the European Educational Space". – № 6. – Book 2. – Volume I (79). – К.: Gnosis, 2018. – 456 p.

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 20652 – 10472 ПР від 31.03.2014.

Збірник включено до Переліку наукових фахових видань України з педагогічних, психологічних та філософських наук Наказом МОН України від 06.11.2014 № 1279.

Збірник включено до міжнародних наукометричних баз: Google Scholar, Наукова періодика України (Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського).

У спеціальному випуску вміщені наукові статті фахівців з питань вищої освіти, присвячені актуальній проблемі входження України до європейського освітнього простору. Перспективи євроінтеграційних процесів у сфері вищої освіти, вимоги Болонського процесу та питання готовності України відповідати цим вимогам, моніторинг якості освіти, стандарти європейського освітнього простору та завдання, що стоять перед вищою освітою України сьогодні – ось далеко не повний спектр проблем та питань, до висвітлення та спроби розв'язання яких звертаються автори випуску. У центрі уваги також – питання управління якістю освіти, перспективи запровадження механізмів сучасного освітнього менеджменту, а також – умови й напрями оптимізації та розвитку вищої освіти України в сучасних умовах. Для фахівців-освітян, науковців, дослідників психолого-педагогічних та управлінських проблем розвитку освітньої справи в Україні та за її межами.

ISSN 2309-7744

- © Всеукраїнський центр ім. М. Пирогова, 2018 р.
- © Східно-Європейський Інститут Психології, 2018 р.
- © Міжнародна Експертна Агенція "Консалтинг і Тренінг", 2018 р.
- © Видавництво "Гнозис", 2018 р.

ДИРЕКТОР ШКОЛИ ПІЩЕЮ ГІМНАЗІЇ

МОН. НАПН

Всеукраїнський
науково-практичний
журнал: рецензований

ISSN 2309-7744

Key title: Direktor shkoli, liceu, gimnazii

Abbreviated key title: Dir.shk.liceu.gimn.

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації

Серія КВ № 20652 – 10472 ПР

від 31.03.2014

Передплатний індекс

23974

СПЕЦІАЛЬНИЙ ТЕМАТИЧНИЙ ВИПУСК ВИЩА ОСВІТА УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

№ 6, Книга 2, Том I (79), 2018 р.

Тематичні рубрики випуску:

Болонський процес і перспективи розвитку
вищої освіти в Україні, Європі та світі

Моніторинг якості освіти:
засоби, технології та перспективи

Новітні засоби навчання: проблеми
впровадження та стандартизації

Психолого-педагогічні та організаційні умови
запровадження європейських стандартів
вищої освіти в Україні

НАУКОВЕ ФАХОВЕ ВИДАННЯ
З ПЕДАГОГІЧНИХ,
ПСИХОЛОГІЧНИХ І
ФІЛОСОФСЬКИХ НАУК

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Головний і науковий редактор
Ольга ВИГОВСЬКА

Зміст та анотації англійською
Наталія КАШУБА

Коректура

Наталія ВАСИЛЕНКО

Ольга ВИГОВСЬКА

Бібліографічний редактор

Наталія ТАРАСОВА

Верстальник

Дмитро МИРОНЕНКО

Відповідальний редактор

Ольга ВИГОВСЬКА

ISSN 2309-7744

Передплатний індекс

23974

© О.Виговська, ідея та концепція
© О.Виговський, дизайн та оформлення
© Всеукраїнський науково-практичний журнал
«Директор школи, ліцею, гімназії», 2018
© Всеукраїнський центр ім. М. Пирогова

ОНИЩЕНКО Т. Є.,

кандидат медичних наук, доцент,
кафедра інфекційних хвороб,
Запорізький державний медичний університет

РЯБОКОНЬ Ю. Ю.,

доктор медичних наук, доцент,
кафедра дитячих інфекційних хвороб,
Запорізький державний медичний університет

САВЕЛЬЕВ В. Г.,

кандидат медичних наук, доцент,
кафедра інфекційних хвороб,
Запорізький державний медичний університет

РЯБОКОНЬ О. В.,

доктор медичних наук, професор, завідувач
кафедри інфекційних хвороб,
Запорізький державний медичний університет

ФУРИК О. О.,

кандидат медичних наук, доцент,
кафедра інфекційних хвороб,
Запорізький державний медичний університет

ОНИЩЕНКО В. Ф.,

кандидат математичних наук, доцент, кафедра
інформаційних технологій електронних засобів,
Запорізький національний технічний університет,
м. Запоріжжя, Україна

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЛІКАРІВ ТА ПРОВІЗОРІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

В останні десятиліття відбуваються глибокі зміни в сфері освіти. Ці зміни викликані новими потребами економічного розвитку в умовах глобалізації, широким поширенням інформаційних і комунікаційних технологій. У статті розглядаються основні принципи організації підвищення кваліфікації лікарів та провізорів у Запорізькому державному медичному університеті з використанням дистанційних технологій, обґрунтовується ефективність їх використання.

Ключові слова: *принципи, підвищення кваліфікації, лікарі, провізори, дистанційні технології*

За последние десятилетия происходят глубокие изменения в сфере образования. Эти изменения вызваны новыми потребностями экономического развития в условиях глобализации, широкого распространения информационных и коммуникационных технологий. В статье рассматриваются основные принципы организации повышения квалификации врачей и провизоров в Запорожском государственном медицинском университете с использованием дистанционных технологий, обосновывается эффективность их использования.

Ключевые слова: *принципы, повышение квалификации, врачи, провизоры, дистанционные технологии*

Over the last decades, profound changes have taken place in the education system. These changes are caused by new needs of economic development in the conditions of globalization, wide dissemination of information and communication technologies. The article shown the basic principles of the organization of advanced training of doctors and pharmacists at Zaporizhzhya State Medical University with using distance technologies substantiates the effectiveness of their use.

Key words: *principles, qualification improvement, doctors, pharmacists, distance technologies*

Стрімке збільшення кількості професійно значимої інформації, а також швидке скорочення «життєвого циклу знань» потребує випереджаючого розвитку у підвищенні кваліфікації фахівців. Для цього система підвищення кваліфікації повинна оперативнo реагувати на всі позитивні соціально-економічні та науково-технічні зміни, спиратися на досягнення психолого-педагогічної науки й практики, бути постійно націленою на майбутнє і разом з тим зберігати позитивні традиції вітчизняної школи. Конкурентоспроможність фахівців повинна забезпечуватися: масовістю підвищення кваліфікації, що передбачає залучення у цей процес кожного фахівця незалежно від його стажу роботи за спеціальністю; безперервністю, що виражається у необхідності організувати підвищення кваліфікації відповідно до принципів послідовності і систематичності; індивідуалізацією підвищення кваліфікації за рахунок високого ступеня адаптації освіти до рівня компетентності фахівця і його особистісним професійним запитам; демократичністю, яка передбачає надання рівних можливостей в якісному підвищенні кваліфікації для всіх фахівців незалежно від віддаленості їх місця проживання і роботи, від його кваліфікаційної категорії та типу закладу, в якому він працює; високим рівнем науково-методичного забезпечення процесу підвищення кваліфікації [1].

Але для досягнення балансу між запитом ринку праці, який є орієнтованим на висококваліфікованих фахівців та задоволення його потреб, а також можливостями системи підвищення кваліфікації при використанні тільки традиційних форм підготовки фахівців будуть потрібні знанні фінансові та часові витрати. Саме ця обставина актуалізує проблему урізноманітнення форм підвищення кваліфікації.

У Запорізькому державному медичному університеті протягом багатьох років проводиться навчання лікарів-інтернів, підвищення кваліфікації лікарів різних спеціальностей та провізорів на факультеті післядипломної освіти. Однією з перспективних та економічно доцільних форм підвищення кваліфікації на факультеті є дистанційна форма навчання, яка дозволяє знизити фінансові витрати на проведення курсів, забезпечити безперервність, систематичність, комплексність, диференційованість, гнучкість графіка проведення заходів. Дистанційна освіта дає можливість охопити навчанням широку аудиторію, створює необхідні умови для проведення оперативного контролю якості навчання на курсах та в міжкурсовий період.

Пріоритетним напрямком розвитку системи підвищення кваліфікації є забезпечення кожному слухачеві індивідуального підходу до професійного становлення. Це дозволяє йому визначити свої напрямки для розкриття і подальшого розвитку професійно-особистісного потенціалу. Створення індивідуального напрямку підвищення кваліфікації дозволяє реалізувати право слухача на усвідомлений і узгоджений з викладачем вибір основних параметрів підвищення кваліфікації, а саме його особистісного сенсу, цілей і способів їх досягнення, змісту, методів, засобів і темпу навчання, системи контролю і оцінки його результативності, теми творчої роботи, форм її виконання і захисту. Дистанційна освіта дозволяє створити комплекс необхідних умов для відпрацювання і реалізації фахівця.

Дистанційна освіта, яка здійснюється в рамках підвищення кваліфікації у курсовий і міжкурсовий періоди, представляє собою синтетичну, інтегральну, гуманістичну форму навчання фахівців освіти і базується на використанні широкого спектру традиційних та нових інформаційних технологій, за допомогою яких створюються навчально-методичні комплекси, забезпечується доставка навчальних матеріалів споживачам, здійснюється психолого-педагогічний супровід їх навчання, організовується діалоговий обмін інформацією між викладачем і слухачем, проводиться оперативний контроль якості освітнього процесу.

Дистанційна форма підвищення кваліфікації передбачає інтеграцію педагогічних та інформаційно-комп'ютерних технологій, які забезпечують інтерактивність взаємодії суб'єктів освітнього процесу та його якість [2]. Обмін інформацією на відстані, що здійснюється за допомогою телекомунікаційних технологій виступає не в якості ключового фактору освітнього процесу, а виконує

роль техніко-технологічного забезпечення, допоміжного засобу організації навчальної діяльності слухачів. Пріоритетом дистанційного підвищення кваліфікації виступає самостійна продуктивна діяльність слухачів, що здійснюється і контролюється з використанням інформаційно-комп'ютерних і телекомунікаційних засобів.

Таким чином, дистанційне підвищення кваліфікації виконує якісно нову форму післядипломної освіти, що базується на принципі самостійного навчання фахівця і передбачає використання сучасних технічних засобів передачі інформації і забезпечує випереджаючий характер, масовість, безперервність, оперативність, якість, варіативність, багатоаспектність, гнучкість, адаптивність, індивідуалізацію, доступність, демократичність підвищення кваліфікації.

Цілі і завдання, які вирішуються системою підвищення кваліфікації фахівців, психолого-педагогічні детермінанти навчання дорослих і предметно-функціональні особливості дистанційної форми навчання обумовлені системою принципів організації дистанційного навчання [3, 4]. Ця система включає наступні принципи:

Принцип індивідуалізації дистанційного підвищення кваліфікації є базовим у системі дидактичних принципів організації процесу підвищення кваліфікації. Підвищення кваліфікації фахівця відбувається відповідно до його індивідуальних особливостей і професійних запитів. Це дозволяє визначити індивідуальну програму підвищення кваліфікації, стати справжнім суб'єктом цього процесу та створити оптимальні умови для реалізації потенційних можливостей кожного слухача.

В умовах дистанційного підвищення кваліфікації, який побудований на принципі індивідуалізації, слухачеві надається можливість реалізувати своє право на усвідомлений вибір тьютора, цілей занять і визначення способів їх досягнення, темпу засвоєння матеріалу, джерел інформації, теми творчої роботи, форми її виконання, представлення та захисту, варіанти підсумкового контролю. Слухач має право ініціювати власні освітні компоненти, відповідно до його професійних запитів. Це дозволяє слухачам визначати індивідуальний напрям підвищення кваліфікації і стати справжнім суб'єктом цього процесу.

Таким чином, індивідуалізація навчання в умовах дистанційної форми підвищення кваліфікації педагогічних кадрів дає можливість подолати протиріччя між змістом, темпом, інтенсивністю, режимом навчально-пізнавальної діяльності, які задають уніфіковані навчальні програми курсів підвищення кваліфікації і реальними можливостями кожного конкретного слухача.

Принцип особистісної орієнтації педагогічного процесу, що здійснюється в умовах дистанційного навчання, тісно пов'язаний з попереднім принципом. Цей зв'язок обумовлений специфікою феномена особистісної орієнтації в освіті, сутність якого полягає в орієнтації всього педагогічного процесу на актуальні

освітні потреби особистості слухача під час його конструктивного саморозвитку, самовизначення і самореалізації. Особистісно орієнтоване підвищення кваліфікації базується на визнанні за кожним слухачем права вибору власного шляху професійного розвитку через використання комплексу альтернативних форм підвищення кваліфікації (очні курси, дистанційні курси, система докурсових і післякурсів завдань, участь у роботі методичних формувань).

В основі особистісно орієнтованої моделі дистанційного підвищення кваліфікації фахівця лежить теоретичне положення про те, що слухач повинен розглядатися як індивід, що володіє суб'єктивним досвідом (професійним, життєдіяльністю). Таким чином, навчання необхідно будувати у напрямку, що забезпечує «зустріч» заданого з уже наявним досвідом, що передбачає не заміну останнього, а його використання, адаптацію, насичення новим змістом і збагаченням. Цей принцип детермінує особливості процесу дистанційного підвищення кваліфікації, а саме діалогічність, необхідну і достатню кількість допомоги слухачам, активізацію їх творчого потенціалу, самоврядування процесом підвищення своєї кваліфікації.

Принцип особистісної орієнтації педагогічного процесу, в умовах дистанційного підвищення кваліфікації тісно пов'язаний з принципом індивідуалізації дистанційного навчання. Цей зв'язок обумовлюється специфікою феномена особистісної орієнтації в професії, сутність якого полягає в орієнтації всього педагогічного процесу на актуальні освітні потреби особистості слухача протягом його конструктивного саморозвитку, самовизначення і самореалізації. Цей принцип визначає вимогу до особистісно орієнтованого дистанційного підвищення кваліфікації, яке базується на забезпеченні професійного розвитку і саморозвитку особистості слухача, з урахуванням його індивідуальних особливостей як суб'єкта пізнання і професійно-педагогічної діяльності. Особистісно орієнтоване підвищення кваліфікації базується на визнанні за кожним слухачем права вибору власного шляху професійного розвитку через використання комплексу альтернативних форм підвищення кваліфікації (очні курси, дистанційні курси, система докурсових і післякурсів завдань, участь в роботі методичних формувань).

Принцип обліку психолого-педагогічних особливостей навчання дорослих при організації дистанційних курсів підвищення кваліфікації. Специфіка навчання дорослих проявляється у професіоналізації мотивів навчання; потребі дорослого у самостійності та самореалізації під час навчання; необхідності враховувати суб'єктивний досвід; орієнтації педагогічного процесу на вирішення значущої для слухача проблеми; можливості негайного застосування результатів навчання на практиці; наявності істотних соціальних, тимчасових, фінансових, професійних обмежень, що супроводжують процес навчання; партнерство слухача і педагога [5, 6].

Принцип відкритості системи дистанційного підвищення кваліфікації. Інтеграційні процеси, що інтенсивно відбуваються у соціальній, економічній, політичній, культурній і науково-технічній сферах, обумовлюють необхідність формування у структурі підвищення кваліфікації нового освітнього середовища, найважливішою ознакою якого є наявність відкритої системи. Характерною рисою цієї системи є доступність інформації для користувачів незалежно від їх географічного розташування, кваліфікаційної категорії та обраної форми підвищення кваліфікації. Відкрита освіта в системі підвищення кваліфікації дозволяє реалізувати перехід від моделі «навчання протягом усього життя» до моделі «навчання через все життя», дає можливість слухачам вільно обирати прийнятну форму підвищення кваліфікації (або їх оптимальне поєднання), індивідуально визначати зручні для них місце, час і темп навчання.

Відкрита система дистанційного підвищення кваліфікації передбачає створення єдиного інформаційного освітнього простору регіону. Останнє розуміється як сукупність інформаційних освітніх ресурсів, засобів їх зберігання та трансляції, яка забезпечує можливість повного інформаційного забезпечення своєї діяльності, отримання будь-яких освітніх послуг, а також можливість інформаційного обміну між користувачами.

Принцип відкритості системи дистанційного підвищення кваліфікації характеризується наявністю змістовного і процесуального аспектів. Особливістю змістовного є скасування монополії викладача на нову професійно значиму інформацію. У слухача з'являється можливість використовувати інформаційні джерела, які розташовані у глобальній комп'ютерній мережі, доповнювати, корегувати запропоновану викладачем інформацію, обговорювати її з колегами у режимі реального часу або під час дистанційної конференції. Процесуальний аспект цього принципу тісно пов'язаний зі змістовним і стосується насамперед конструювання самим слухачем індивідуальної програми підвищення кваліфікації у відкритому освітньому просторі.

Принцип самостійності і активності слухачів у процесі підвищення кваліфікації є загальновизнаним класичним дидактичним принципом. Але, в умовах організації дистанційного підвищення кваліфікації фахівців він набуває нового змістовного наповнення. Самостійна робота в умовах дистанційного підвищення кваліфікації має цілеспрямовану, внутрішньо мотивовану, структуровану самим суб'єктом діяльність, яка здійснюється відповідно до попередньо розробленої та погодженої з тьютором індивідуальної програми самоосвіти. Її характерними рисами є вільний вибір слухачем досліджуваної проблеми, необхідних інформаційних джерел, змісту діяльності з реалізації пунктів програми, варіантів представлення отриманих результатів і форм підсумкової атестації. Ефективність самоосвіти залежить від готовності слухача до цієї діяльності. У зв'язку з цим, в умовах дистанційного підвищення кваліфікації, тьютору разом

з інформаційно-методичною підтримкою викладачем, необхідно проводити цілеспрямовану роботу з формування у слухача стійких позитивних внутрішніх мотивів і досвіду самоосвітньої діяльності [2, 7].

Принцип безперервності. Динамічні зміни у соціально-економічній і науково-технічній сферах, постійне збільшення вимог до рівня підготовки фахівців і швидке оновлення професійно-значущої інформації виступають найважливішими факторами для становлення суспільства, що засноване на економіці знань. Все це обумовлює формування нової освітньої парадигми - «освіта протягом усього життя». Зазначені обставини актуалізують необхідність безперервного підвищення кваліфікації. В умовах використання дистанційної форми навчання, безперервність реалізується за допомогою забезпечення єдності і наступності до курсової, курсової і після курсової підготовки (незалежно від форми її здійснення), а також шляхом оптимального поєднання самостійної роботи слухача і його навчання під керівництвом тьютора.

Принцип продуктивної співпраці суб'єктів процесу дистанційного підвищення кваліфікації. Продуктивне навчально-педагогічне співробітництво є однією з детермінант успішного дистанційного підвищення кваліфікації. У цьому принципі співпраця розуміється як спільна цілеспрямована професійна діяльність тьютерів і слухачів, яка здійснюється використанням інформаційно-комп'ютерних технологій та відповідного науково-методичного забезпечення, в процесі якої відбувається динамічне перетворення їх ролєвих відносин в рівноправні. Співпраця в умовах дистанційного підвищення кваліфікації представляє собою розгалужену мережу взаємодій, що здійснюється за напрямками: 1) тьютор- слухач; 2) команда тьюторів - слухач; 3) тьютор - група слухачів; 4) команда тьюторів - група слухачів; 5) слухач - слухач; 6) загальногрупова взаємодія [2, 8].

В основі принципу продуктивного співробітництва використовується гуманно-особистісний підхід. Він передбачає реалізацію наступних педагогічних ідей: гуманізацію та демократизацію педагогічних відносин; створення полікультурного освітнього середовища; вільного вибору; навчання без примусу; досягнення важкої мети; випередження; відповідної форми; самоврядування; створення інтелектуального фону; педагогізації навколишнього середовища; відповідальності; самоповаги та саморегуляції.

Побудова дистанційної взаємодії зі слухачами, відповідно до принципу продуктивної співпраці, передбачає створення і використання тьюторами дидактичного розвиваючого комплексу, який включає психолого-педагогічної ідеї, зміст, методи, засоби і форми організації процесу дистанційного підвищення кваліфікації; спрямування його на мобілізацію пізнавальної активності слухачів та їх професійно-особистісний розвиток [2].

Ефективне використання створеного комплексу в процесі дистанційного підвищення кваліфікації є можливим за умов: створення в процесі навчання

психологічно комфортних умов; забезпечення широкого діапазону і різноманітності видів комунікативних контактів слухачів; стимулювання активності учасників взаємодії; персоналізації педагогічного процесу.

Принцип освітньої рефлексії. Вимоги, що пред'являються до фахівця у теперішній час, передбачають його готовність не тільки до ефективного вирішення дидактичних і виховних завдань, а й здатність бути активним суб'єктом педагогічної діяльності, орієнтованим на розвиток особистості і своє власне професійно-творче вдосконалення. Дистанційне підвищення кваліфікації фахівців без урахування принципу освітньої рефлексії є неможливим.

В теорії педагогічна рефлексія розуміється як процес осмислення і переосмислення слухачем своїх відносин з предметно-соціальним світом, які виявляються під час його спілкування з іншими людьми, активного засвоєння норм і засобів професійної діяльності [9]. Це виражається у побудові нових образів «себе», у виробленні адекватних професійних знань з їх подальшим застосуванням у діяльності. Таким чином, рефлексія виступає в якості джерела суб'єктивного досвіду, способу самопізнання та інструменту формування професійного мислення спеціаліста.

Здійснення дистанційного підвищення кваліфікації відповідно до принципу освітньої рефлексії вимагає проведення роботи зі слухачами по фіксації ними отриманих результатів, співвіднесення їх з поставленими цілями, відтворення використаних в процесі навчання методів, виявлення факторів успіху і причин виникнення труднощів, оцінці власного емоційно-психологічного стану, визначення ефективності диадної і групової взаємодії [10]. Це дозволяє слухачам дати адекватну оцінку своєї роботи з освоєння програми дистанційних курсів, визначити цілі подальшої діяльності з самоосвіти, скорегувати індивідуальну траєкторію підвищення кваліфікації.

Таким чином, організація підвищення кваліфікації фахівців повинна базуватися на основі комплексного використання взаємопов'язаних і взаємозумовлених принципів дистанційного підвищення кваліфікації.

Список використаних джерел:

1. Мазько, А. Ю. Новые технологии обучения (дистанционное обучение) / А. Ю. Мазько, В. Б. Поповская // Альманах современной науки и образования. - 2007. - № 3-3. - С. 121-122.
2. Гелясина Е. В. Концептуальные основы дистанционного повышения квалификации специалистов сферы образования /Е. В. Гелясина // Дистанционное и виртуальное обучение. -2012. -№ 1. -С. 105-120.
3. Мартыненко О. В., Шакирова Ю. К., Зайцева С. В., Абилдаева Г. Б. Дистанционная форма обучения как инновационный метод получения образования в высших учебных заведениях // Молодой ученый. - 2016.

- №18. - С. 447-451. - URL <https://moluch.ru/archive/122/33848/> (дата обращения: 06. 11. 2018).
4. Сагиндыкова А. С., Тугамбекова М. А. Актуальность дистанционного образования // Молодой ученый. - 2015. - №20. - С. 495-498. - URL <https://moluch.ru/archive/100/20703/> (дата обращения: 06. 11. 2018).
 5. Змеев, С. И. Технология обучения взрослых: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений/ С. И. Змеев. -М.: Академия, 2002. - 128 с.
 6. Змеев С. И. Андрагогика: основы теории, истории и технологии обучения взрослых. М.: ПЕР СЭ, 2007. - 272 с.
 7. Штенгель, Ю. Ю. Дистанционное обучение как форма организации самостоятельной работы студентов с использованием доступных интернет-технологий / Ю. Ю. Штенгель // Педагогика: традиции и инновации: материалы II междунар. науч. конф. (г. Челябинск, октябрь 2012 г.). - 2012. -С. 190-192.
 8. Волошина Е. А. Индивидуальная образовательная программа (ИОП)/Е. А. Волошина//Тьюторское сопровождение. -2012. -N 1. -С. 21-23.
 9. Степанов, А. Д. Преимущества и проблемы перевода обучения в интерактивные формы (дистанционное обучение) в АГЗ МЧС России / А. Д. Степанов // ГОСРЕГ: государственное регулирование общественных отношений. - 2014. - № 4. - С. 7-10.
 10. Девтерова, З. Р. Современные подходы к организации и управлению дистанционным обучением / З. Р. Девтерова // Гуманизация образования. - 2010. -№ 1. - С. 58-63.

Transliteration of References:

1. Mazko, A. Yu. Novyye tehnologii obucheniya (distsionnoe obuchenie) / A. Yu. Mazko, V. B. Popovskaya // Almanah sovremennoy nauki i obrazovaniya. - 2007. -N 3-3. - S. 121-122.
2. Gelyasina E. V. Kontseptualnyye osnovy distantsionnogo povysheniya kvalifikatsii spetsialistov sfery obrazovaniya/E. V. Gelyasina//Distantsionnoe i virtualnoe obuchenie. -2012. -N 1. -С. 105-120.
3. Martyinenko O. V., Shakirova Yu. K., Zaytseva S. V., Abildaeva G. B. Distsionnaya forma obucheniya kak innovatsionnyy metod polucheniya obrazovaniya v vysshih uchebnykh zavedeniyah // Molodoy uchenyy. - 2016. - N 18. - S. 447-451. - URL <https://moluch.ru/archive/122/33848/> (дата обрасcheniya: 06. 11. 2018).
4. Sagindyikova A. S., Tugambekova M. A. Aktualnost distantsionnogo obrazovaniya // Molodoy uchenyy. - 2015. — N 20. — S. 495-498. - URL <https://moluch.ru/archive/100/20703/> (дата обрасcheniya: 06. 11. 2018).
5. Zmeev, S. I. Tehnologiya obucheniya vzroslykh: ucheb. posobie dlya stud, vyssh. ucheb. zavedeniy/ S. I. Zmeev. -M.: Akademiya, 2002. - 128 s.
6. Zmeev S. I. Andragogika: osnovy teorii, istorii i tehnologii obucheniya vzroslykh. M.: PER SE, 2007. - 272 s.

7. Shtengel, Yu. Yu. Distantionnoe obuchenie kak forma organizatsii samostoyatelnoy raboty studentov s ispolzovaniem dostupnykh internet-tehnologiy / Yu. Yu. Shtengel // Pedagogika: traditsii i innovatsii: materialy II mezhdunar. nauch. konf. (g. Chelyabinsk, oktyabr 2012 g.). - 2012. -S. 190-192.
8. Voloshina E. A. Individualnaya obrazovatel'naya programma (IOP) / E. A. Voloshina // Tutorskoe soprovozhdenie. -2012. -N 1. -S. 21-23.
9. Stepanov, A. D. Preimushchestva i problemyi perevoda obucheniya v interaktivnyie formy (distantionnoe obuchenie) v AGZ MChS Rossii / A. D. Stepanov // GOSREG: gosudarstvennoe regulirovanie obshchestvennykh otnosheniy. - 2014. - N 4. - S. 7-10.
10. Devterova, Z. R. Sovremennyye podhodyi k organizatsii i upravleniyu distantsionnyim obucheniem / Z. R. Devterova // Gumanizatsiya obrazovaniya. -2010. -N 1. -S. 58-63.

ONICHCHENKO T.E,
Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Department of Infectious Diseases, Zaporizhzhya State Medical University

RYABOKONY Yu.Yu.,
Doctor of Medical Sciences, Associate Professor, Department of Children's Infectious Diseases, Zaporizhzhya State Medical University

SAVEL'EV V.G.,
Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Department of Infectious Diseases, Zaporizhzhya State Medical University

RYABOKON O.V.,
Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of Infectious Diseases, Zaporizhzhya State Medical University

FURIK O.O.,
Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Department of Infectious Diseases, Zaporizhzhya State Medical University

ONISCHENKO V.F.,
Candidate of Mathematical Sciences, Associate Professor, Department of Electronic Information Technologies, Zaporizhzhya National Technical University, Zaporozhye, Ukraine

E-mail: oneta_2017@ukr.net

PRINCIPLES OF ORGANIZATION OF IMPROVEMENT OF QUALIFICATIONS DRUGS AND PROTECTORS WITH USE DISTANCE TECHNOLOGIES

ЗМІСТ

БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ, ЄВРОПІ ТА СВІТІ	7
БОДНАРУК І. М. , Становлення та розвиток вищої професійної музичної освіти на Буковині	8
ДЯЧЕНКО А. В. , Переваги і недоліки Болонського процесу для студентів України	19
ПОГОРСЬОВА Т.Ф. , Євроінтеграційні процеси в системі вищої освіти України: реалії та перспективи	28
ЧАБАНОВИЧ Н. Б. , Характеристика професійної підготовки лікарів-анестезіологів у країнах Західної Європи	36
ШЕВЧЕНКО Ж. М. , Законодавче забезпечення підготовки соціальних працівників у вищій школі Польщі	49
ЯЩЕНКО Е. , Модернізація вищої освіти України в контексті Болонського процесу	63
УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТИ: СТАНДАРТИЗАЦІЯ ТА ІННОВАЦІЙНІСТЬ	72
БАРАНОВА Ю.В. , Особливості формування цифрової грамотності майбутніх перекладачів	73
ГУМІНСЬКИЙ Ю. Й., ФОМІНА Л. В. , Моніторинг якості навчально-методичної діяльності у закладах вищої освіти.	82
ЄВТУШЕНКО Ю. О. , Особливості викладання навчальної дисципліни „Медична та біологічна фізика” у вищому медичному закладі освіти	91
ОНИЩЕНКО Т.Є., РЯБОКОНЬ Ю.Ю., САВЕЛЬЄВ В.Г., РЯБОКОНЬ О. В., ФУРИКО.О., ОНИЩЕНКО В.Ф. , Принципи організації підвищення кваліфікації лікарів та провізорів з використанням дистанційних технологій	102
СТУСЬ В. П., МОІСЕЄНКО М. М. , Актуалізація системи медичної освіти іноземних студентів в Україні	112